

tivt overvejelserne om et konkret EU-vandinitiativ i forhold til Afrika. Vi prioriterer i det hele taget vandforsyningsproblemet meget højt. Der skal såmænd også være et vandtopmøde i FN-regi, som skal holdes i Kyoto næste år, og vi agter at gå aktivt ind i forberedelserne også på det punkt.

På energiområdet er der brug for konkrete initiativer både af hensyn til fremme af sundhed, fattigdomsbekæmpelse og miljøbeskyttelse. På dette område støtter vi også overvejelserne om et EU-partnerskabsinitiativ.

Der er også brug for politiske tilkendegivelser, når det angår behovet for øget adgang til bæredygtige energiressourcer for en stor del af verdens befolkning, behovet for markedsreformer og afvikling af subsidier og behovet for energieffektivisering både i de rige lande og i udviklingslandene.

Når det gælder beskyttelse af naturressourcer bør vi fra EU's side arbejde for global anerkendelse af målsætningen fra EU's egen bæredygtighedsstrategi om at stoppe tabet af biodiversitet inden 2010.

Vi er generelt meget optaget af at sikre en bedre og mere effektiv opfølgning af eksisterende miljøaftaler. Det er meget tilfredsstillende, at EU nu kan ratificere Kyotoprotokollen. Fra dansk side håber vi også, at EU meget snart kan ratificere både protokollen om biosikkerhed, om handel med genetisk materiale osv. og konventionen om handel med kemikalier. Det er vigtigt, at vi i opfølgningen af Johannesburg gør en indsats for at sikre bedre opfyldelse og håndhævelse af disse internationale aftaler.

Så fru Elsebeth Gerner Nielsen har meget ret i, at der ikke er et stort behov for at opfinde nye mål. Det, der er behov for, er, at der nu bliver sat kontant handling bagved, og at det bliver meget konkret, og det er det, jeg har forsøgt at give en antydning af her.

Kl. 18.20

Så rejste hr. Jørn Jespersen en række spørgsmål. Jeg vil tage fat på et par stykker af dem. Hr. Jørn Jespersen rejste spørgsmålet om frihandel og målsætninger for det. Der er to hovedmålsætninger for drøftelserne af handel i Johannesburg. For det første at udtrykke støtte til, at forhandlingerne i WTO imødekommer udviklingslandenes behov og ønsker. Det er et ansvar, som alle lande må være sig bevidst. For det andet er det at bistå udviklingslandene yderligere med at udnytte de muligheder, der findes i det internationale handelssystem.

De konkrete forhandlinger om handels-spørgsmål finder som bekendt sted i WTO, og det kan Johannesburg ikke ændre ved. Johannesburgtopmødet er derimod endnu en mulighed for at påpege, at handel er en forudsætning for bæredygtig økonomisk vækst, og at udviklingslandene må indrette sig efter det.

Regeringen er parat til at støtte udviklingslandene yderligere i den proces og arbejder i øjeblikket på en handlingsplan; handlingsplanen forventes færdig inden udgangen af juni.

Regeringen ønsker, at der etableres en organisation, hvis formål skal være at støtte udviklingslandenes deltagelse i WTO-forhandlingerne. Afgørende er det, at der i forhold til udviklingslandene ikke kun tales om handel, men at handelsområdet indarbejdes i landenes udviklingsplaner, og vi må intensivere den internationale støtte til dette.

Så rejste hr. Jørn Jespersen også et spørgsmål om USA. Jeg tror, hr. Jørn Jespersen formulerede det på den måde, om det, vi arbejdede efter, var en aftale med indhold uden USA eller en aftale uden indhold med USA. Det er nu en meget forenklet måde at stille tingene op på. For man kan jo sige, at hvis det, vi sigter efter, er at få en global aftale, så skal alle jo være med eller i hvert fald de fleste. Og der er ikke meget globalt over en aftale, hvor USA ikke er med. Derfor må bestræbelsen da gå ud på at få USA med og få en aftale med indhold.

Så hr. Jørn Jespersens modsætning dér anerkender jeg ikke. Vi arbejder på at få en aftale, hvor USA er med, og en aftale med indhold. Sådan må det selvfølgelig være.

Må jeg i øvrigt lige vende tilbage til noget af det, som fru Elsebeth Gerner Nielsen var inde på, som jeg kom til at springe over før. For jeg tror, at fru Elsebeth Gerner Nielsen rejste det ønske, at Kyotoprotokollen skulle op og diskuteres på Johannesburgtopmødet.

Nu ser jeg, at det har jeg misforstået. Men det er jeg glad for, for det tror jeg nemlig ikke ville være særlig klogt, for hvis Kyotoprotokollen kom op på Johannesburgtopmødet, kunne man pludselig risikere, at der var nogen, der ville begynde at trevle noget op, som nu ligger klart. Det er jeg kun meget glad for at fru Elsebeth Gerner Nielsen og jeg er enige om.

Men sådan har der jo heldigvis undervejs været ganske mange ting, som der egentlig er bred enighed om i Folketinget. Nu har vi været inde omkring en række detaljer osv., men det glædelige er jo, at når det gælder de store mål, synes